

Oasele

Oasele sunt structure dure, rezistente, de culoare alb-galbuie al caror ansamblu formeaza scheletul.

Rol:

- oasele sunt situate in interiorul partilor moi carora le servesc drept sprijin;
- formeaza cavitati pentru protectia unor organe sensibile;
- servesc la insertiile muscular devenind astfel parohii actionate de diverse grupe muscular.

Functiile oaselor:

1. determina forma, dimensiunile si proportiile corpului si a diverselor segmente;
2. servesc ca sprijin pentru intregul corp si pentru partile moi;
3. formeaza cavitati care protejeaza organe interne;
4. constituie rezerva de calciu a organismului.

Structura externa a oaselor- oasele li se atribuie in general forma unor corpi geometrice, astfel descriindu-se lungimea, latimea si grosimea osului. Tot ca parte component a oaselor se descriu de asemenea fete, margini si unghiuri.

Clasificare dupa raporturi si dimensiuni:

- oase lungi
- oase scurte
- oase late sau plane.

Unele oase au forma foarte neregulata, de aceea se utilizeaza alte criterii de clasificare adaugandu-se inca 3 categorii de oase:

- pneumatic;
- sesamoide;
- suturale.

1. Oasele lungi- sunt oasele la care lungimea este mereu mai mare decat latimea si grosimea.

Un os lung este format dintr-un corp, *diafiza*, si 2 extremitati – *epifize*.

Oasele lungi se gasesc în special la nivelul membrelor indeplinind rolul de parghi de viteza în diferite mișcări.

2. Oasele late/plane sunt oasele la care lungimea și latimea sunt aproimativ egale și mereu mai mari decât grosimea.

Din punct de vedere anatomic prezintă 2 fețe și un număr variabil de margini și unghiuri.

Oasele late indeplinesc 2 *functii* importante:

- a. dau insertia pentru un număr mare de mușchi;
- b. servesc la consolidarea cavitărilor de protective.
3. Oasele scurte sunt oasele care au cele 3 dimensiuni aproximativ egale. Forma lor este aproximativ cubica.

Aceste oase se gasesc în zonele în care este necesară o rezistență sporită și unde se execută mișcări foarte variate, dar cu amplitudine mică (ex.: coloana vertebrală, carpus la mână), tars (la picior).

4. Oasele pneumatic sunt oase neregulate care contin în interior cavități pline cu aer.
5. Oasele sesamoide sunt mici, se dezvoltă în vecinătatea unor articulații (sesamoide periarticulare) sau în tendoanele unor mușchi (sesamoide intratendinoase).
6. Oasele suturale sunt mici, plane și inconstante. Se dezvoltă în special la nivelul suturilor craniului, mai ales în sutura lambdoidă sau la nivelul fontanelelor.

Desi oasele sunt结构e rezistente, ele sunt influențate de structure învecinate: tractiunea mușchilor, presiunea unor organe, pulsurile arterelor, forța gravitațională. De aceea suprafața lor externă prezintă un număr crescut de elemente morfologice.

Elementele morfologice principale sunt: fețele, marginile și unghiurile.

La nivelul fetelor apar detalii morfologice suplimentare reprezentate de: proeminente, cavități, gauri și canale.

1. Proeminentele sunt:

- a. articulare - modelate în raport cu suprafața articulară opusă lor și sunt acoperite de cartilaj;
- b. nearticulare - sunt determinate în majoritatea cazurilor de tractiunile exercitate de mușchi.

2. Cavitatile sunt determinate de forțe de presiune

- a. cavitati articulare- iau parte la formarea articulatiilor si corespund unor proeminente invers conformate. Se pot prezenta in unele cazuri ca suprafete plane (ex. articulatia sacro-iliaca);
- b. cavitati nearticulare- variate ca forma, dimensiuni si rol.

Servesc pentru insertii tendinoase sau ligamentare si adapostesc si protejeaza diverse elemente anatomicice.

3. Gaurile si canalele

- a. de trecere- sunt strabatute de diverse elemente anatomicice (vase si nervi);
- b. nutritive – servesc pentru trecerea vaselor sanguine.